

מישל פלצ'יק

בבואה באגם ברבורים

הצעקה

השמים געגעו כרעשן מעל בית הקברות.
חשבת'י שמתים תמיד שחקו מחבואים עם החיים,
ובלילה היו עושים בלילה מהרוח המחליקה על המצבות –
האם הגיע משלוח הורדים אל הקברן הלבקן?
חפינו לקוצים כל הלילה והיה רעיל בלילה
וקיסוס תלה אותנו מענן חסר צורה, ומה שרצינו
לא רצה רצון. רדף לצון.
חשבת'י שהיה ברור מי נספר ומי סופר,
מי בוכה ומי דמעה, מי צוחק ומי מושך –

קברנים עלובים, אורחים דורשי מות,
כל חיי שמעתיכם
מדברים איך אב רחום שמים רב עם אמא אדמה.
כי זה לא שהתרוצצנו
באישונים מרחבים סתם –
אני מוכנה לצאת מכאן.

מספיקה לי דירה מעפשת אף
כי אם תרצו בי שושנת מים
אחליק ברצון, אבל אל לכם לחשב
שאחזיק מעמד על פני המים.
כמה רעש, כמה רעש יש במות –
מה כבר קרה שמונק חייב לתעד היה?
בסך הכל ראיתם פני צלופח מבעד לאקוריום
מי האמבט.

*

פְּנֵי הַבְּבֵה פִּירוּאָטִיִּים
הַשְּׁעָר טוּטוּ כָּחַל
הַפִּיגוּרָה בּוֹל הַסֵּקָה
(הַפִּסְקָה)
הַפִּיגוּרָה
מַפְגֶּרֶת
בּוֹל יַעַץ
הַפִּיגוּרָה
פֶּגֶר
הַפִּיגוּרָה
בְּבוּאָה בְּאֶגֶם בְּרַבּוּרִים
פְּנֵי הַשֵּׁטַח
שְׁלֹא יִשְׁטְחוּ
פְּנֵי
בְּבִנְאִית.